

עב:

עין משפט
גר מצוה

קבא א מ"י ס"ב מ"ג
מחלוקת אסורות
הלכה ג וע"ז ב"מ פ"ג
ל"א קמח טו"ע י"ד
הקה סעף א וס"ר קד
סעף יח:
קבב ג מ"י ש"ה יג
וע"ז ב"מ פ"ג
ב"מ פ"ג
ב"מ פ"ג
הלכה יג טו"ע
ס"ר קד סעף ג
קבד ג מ"י ש"ה
הלכה יא סגן ש"ה
טו"ע י"ד מ"י קד סעף
כ:
קבה ה"י ש"ה י"ד
טו"ע ש"ה
כ:

אש בו עקבת יין אסור. וא"ת
משום משפך גופיה דאמר לקמן
ד"ת דלקמן מיירי במשפך של חרס
ובבלע כולי האין ושוב חזר בו ר"ת ופי'
של עובד כוכבים צמוד לתשמיש
דוקא שיש בו כעצמ' יין אע"י דלקמן
שענה לא גזרו ביה רבנן ומשום'ה נקט
(שם) קאמר גבי קנקים דלפי שעה
גזרו בהו רבנן הסם בדמפרש טעמה
ממשום דמכניסין לקיום אכל גת ומתן
ומשפך שאין מכניסין לקיום לא בלתי
כולי האי: **פסחתי** צלוותי
תפשוט א"ר. וא"ת פשיטא דאסור
כיון דפסחתו לצלוותי וי"ל דלא תמועין
חידוש דלף ע"פ שאין היין נשאר
בכל המשפך אפי"ה אסור: **כחו** ש'
עקיב כוכבים דרבנן בחהוא דלבראי
גזרו רבנן דלגזאי לא גזרו. מכאן
שסאס היה היין כבר בתוך כלי אחד
ונשל העובד כוכבים את הכלי במחזן
ועל פת היין לחזק ולא נעץ בינו
העובד כוכבים חזק לכלי אסור אכל מה שנחזק
הכלי מותר דלמחרין סתם דלגזאי לא
גזרו רבנן: **אמר** ר' יהודה חסדא
דבביתא סביתא ב' כ"י"ר' חסדא
א"ר עובדי כוכבים ספקי' פשוטי' פשוטי'
שיפסקו ראש העליון של גזוק מכליו
של ישראל קודם שיעיר ראש התחתון
לכליו של עובד כוכבים וכלי הגיע
לראש התחתון לכליו של עובד כוכבים
קודם שיפסקו ראש העליון מכליו של
ישראל מ' לא מתי קיטוף דלגזוק חיבור
ופסק רש"י כרב הונא דאמר גזוק
חיבור מדקרב דר' חסדא חסדא כוונתה
ומשעה דר' אבא ר"ת פסק דלגזוק
אינו חיבור ואע"ג דרב חסדא ס"ל
דלגזוק חיבור מ"מ הא בר שטם דבתרא
הוא עפי האי דלגזוק אינו חיבור
דמזיקין מתחתין צניבד כוכבים
הממעה לעיל וכן מר וזערא דבתרמא
הוא אמר לקמן תישקטין שריא
וקיטקטין חשיב גזוק אפי"ה דאינו
עולה אלא ע"י מילתא דדמי לגישמא
ועל גישמא דחשיב ליה לקמן גזוק
גזוק גישמא דחשיב ליה לקמן גזוק

ומדפדף תלמודא עליה ש"מ נזקין ואין
היון עולה אלמא ע"י מצינא ואין
נזקין אפילו הכי משכי ליה נזקין ה"ה
החייא בשפתתא נלוותיה אלמא דקסב
דקמח נזקין חייבין ק"ל דהוה אלמא
מבניה ר"מ ראה נזקין עליו חייבין
נזקין ש"מ נזקין חייבין משמע דקשה לחלמ'
הנהוג דדיק נזקין חייבין מסיחא דהנה
כ"י ודיק דב הנה מצינא לעומתא ונזקין
לדעתי צ"ל נזקין חייבין חייבין משמע
הנהגה בפרק ר' שמעאל (ע"ל כ"ה) ונזקין
על מנה להטפוח גבי הוה עובד כוזב

ואמר רב אשי אי אירא טופא להטפס
הדידי תמי להו ועוד מדעני לעיל ודף
מיביר אלף ש"ח דרב הונא הדר ביה
בהפסד מועט יכול להחמיר בדברי ר' ז
שש וכן דמי ודאי מוסר אפילו למר' ר
בטיל בששים כסתם יום כמו שפיר'
שהוא הנזק (א) כי האי מיתסר למ'
השפוכא כי שפכיה חברא יעובר'
לגלי אחר שלא ישיע העיז כוכבים א
והעוזד כוכבים מגביה את העגלה דר
דיוון דכלא שם מי היין מתקן ולא
ממש צלג סי לחיר בשפסל היין כ

למה לי עכצת יין תיפוק ליה
(דף עד:) דבצי מגוב ותירץ
בלע טפי והכא בשל עץ דלא
דהכא והתם בשל עץ אלא

אם יש בו עכבת יין אסור
קא מחסרה לאו בנצ
תני ר' חייא שפחם
פחסתו צלוחיתו מאי
חיבור לא פחסתו
דאסור נצוק חיבועי ת'
את שמערה ממנו
אסור ש"מ נצוק חיבור
דגויה רמנא נמי לית
מקטף קטופי מ"מ
אימא סיפא את שעיר
הא דבני בני שרי א'
מיה ת"ש המערה
היורד משפת חבית ל'
ששת כעובד כוכבים
אי עובד כוכבים המע
נמו מחסר כח דעובד
דאסור ההוא דנפק
ההוא דלגואי לא גזר
רב חסדא להנהו סב
לעובדי כוכבים יקטפ
נפוצי אמר להו רבא
שפכיתו חמרא לא
לסייע בהדיחו דלמ'
ליה עליה וקאתי מב
דאסיק חמרא בגי
אתא עובד כוכבים
יאסריה רבא לכוליה
לרבא וא"ל רב אדא
לה רבנא לרבא במא
נצוק חיבור שאני
אגישתא ובת גישת
זוטרא בריה דרב
וה"מ דקדים פסק י'
עובד כוכבים לא ר' רב
לבי ריש גלותא שרא

דער אלמא גבי ישיאל אע"ג
 קופט להעצב מאליו כשאר
 ממי קישקען ועוד מדמיו ר'
 ר' דלנוק איז ציבור ואע"ג
 דוקא וסיריאל צעלמא ועוד
 דאספריס מלמודא לך דומכ
 ודאל לאסור צננוק ועוד דרש
 גלוק והקספרס ומסקה טופא
 הדיה הוא דלא הי ציבור אה
 טופא ע"כ אין דיוק אה
 דלענין י"ב נסך עיון טופא
 צדיק דאשכחא מנעצרהא כו'

כ"ו ו' הי' דאין הדיוק אמת
גבי מלחמ' דרב הונא דגור
הושעתא נמוקו ש"ה הפסד גר
אמנא אס' משך י"ן מן ה'ר
נזק חיבור דא' לא גרע
ו' נזקו חיתמקס דר' דמי
נזק חיבור ומל' מקוס הי'
בובבים א' יקרב עובר בוב'
אז"ל יסאל אחר שמיסע הר'
סיקלא היין יפה ופא ו' הי'
הועיל מעשה העובד כובדי'
בזנא והעובד כובדי' מעה ב'

הא עכבס י"ן. דמאשפך נמא
משירד לתוך הללוחית: א
שנקרקעיתא של ללוחית: ב
ומוסיף בה: שפחסמו ללוח

סוד הא עכבת יין במאי
 וקוק ש"מ⁶ בצוק חיבור
 ותו צלוחיתו אבל לא
 לא תפשוט דנצוק אינו
 צלוחיתו תפשוט כך
 ש"ה המערה מכלי לכלי
 מותר הא דביני ביני
 אי נצוק חיבור אפילו
 רה לא אי קשיא דקא
 נצוק חיבור ולמעמך
 דה לתוכו הוא דאסיר
 לא מהא ליכא למשמע
 מוכחית לבור קילוח
 ממהא אסוד תרגמה רב
 המערה דאמי מכתו
 קרא אפי' גוא דהביתא
 כוכבים מדרבנן הוא
 לבראי גזרו ביה רבנן
 ביה רבנן אמר להו
 כי כיליתו חמרא
 קטופי אי נמי נפצי
 להנהו שפוכאי כי
 לקרב עובד כוכבים
 משתליתו ושדיתו
 ואסיר ההוא גברא
 וכת גישתא
 אנה ידיה אנישתא
 חמרא א"ל רב פפא
 מתנה לרבא ואמרי
 בנצוק שמעת מינה
 התם דכילי חמרא
 גריר אמר מר
 גנחון קנישקנין שרי
 שאל אבל קדם פסק
 בר רב הונא איקלע
 למשתא בקנישקנין
 איכא

מליאה עד שמגיע לשלוה ו
שעולה היין ושומטו מפיו ו
מאליו כולו מהפכת לחבת
המקלח: **לכולי חמרא. אפי**
גרי. שבר מאליו עולה ו
כחבת ארבעה **קניקין.**
יוצאין מזדו וגמסין ועולין
כל הקנים ויכולין כמה בני
קבוצ'א מפני שמקוק
לשחות בה ישראל ועוד
שנוגע בפי עובד רובים
חוז

[illegible]

לא איתסר הא לא נגע משפך ציון נסך
לא בנזוק. שחירר יין שנמשך לין
זני רבי חייא. במתניתיה להך מתניתא
יסו. והכי קמני לה נטל המשפך ומדד
למזג איתתא על ידדד בנזוק ונזק

מקומו נחלקו של עובד ומעביד
פחסמו נלחמו וזכור וזכר
לנחמו של ישראל אם יש בו עכבה
יין אסור דמיון שנמללה לנחמו
עד שפסח איין בשוליו המספר שנחבר
ממש יין שנמשך ליון נסך: ומקיש
כיון דהך דרבי חימא תמי' הא
וקמי שפסמו לנחמו הא לא הכי
שרי תפשוט דלוקו אינו חסור:
ומשי' לא שפסמו לנחמו תפשוט
דאסרי. והיא גופה איטרי' לא שמעו'
דלא חימא הא נמי דמיא לנזק ולא
תימכר אבל נזק חיבשי ק' ומהכא
לא דייקי בה הא חסרה דהא גופא
איטרי': המכרה מבלי א' כלי.

סלקא דעמיה דישׂראל עסקין:
(6) **דמסמקי פסוקי**. קוד' שירד הקילוה
לתוך כלי העוֹד כוכבים ופסוק ראש
הנזק מכלי העליון הדשאה ליכא
חיבור מדיי אכל דימי בני דמייחבר
ע"י נזק אסור לקטו דמי האור
לשמותו א' וה"נ מחבית לבור ומה
שצבור יין נסק: דגוי' לא גזור רבנן.
והלכה כרב ששט שאין אדם חלוק
עליו ואם שפך עובד כוכבים [א]מון.
הכלי מותר מה שצבור ככלי' **הטעם**.

שיפסוק ראש העליון של נזק קודם
שניע ראש המחמור לכלי העובד
כוכבים ואי נעמ מקמי דליפסוק ראש
העליון מו לא מהי קיטוק דליפסוק
כל הנזק דסלי נזק חיבור וכן הלכה:
נפלי נפולי. יעמדו מרחוק וזרקו
היין לכליו של עובד כוכבים מן היי
דלא ליהוי נזק: **שפוכאי**. פועלי
ישראל הגדילים לערות יין מבלי אל
כלי: **ושדים ליה עלויה**. שמה הניחו
אח כל הלי שמערין ממנו ביד העובד
כוכבים והוא יערה לבדו ומיחסר
המחמור: **וישאפא וכא גיפשא**. היינו
דיופי דגרס צעירוצין (דף קד).

אש קנה השני נותן כפיו ומוזק מעט עד
ונות חבים ריקתים כנגד הקילות ויין עולה
: אנה ידיו אגישא. נע כראש זה
מה שכלי הראשון: אגישא ובה גישא
היה ליה כנוגע בחבים ממזל דהוא לו
כלי רחב וזו שזי קורין אר ששה
כנגד גובהו וכשנותנין יין כפיו מתמלאין
זרם לשמות בו ביחד וכאן קורין לו
יגס כחמולות הללו. קישקין "שרא
כבים ביחד שכל זמן שזה מוזק" אין יין
ר למטה: וה"מ דקדם ופסק ישרא' כו:
מתני'

יה לענין נזקו נמי איז אמת דזה צדיק
בעיני הא רב הווא דאמר בשמעתין נזקו
היתר מגע עובד כוכבים ע"י נזק אבל
אין אס"ר בחצית ששים מן היין שכל
האלו היה כולו מעורב בחצית שהיה א'
בחצית וכל העובד כוכבים וגנע קצולת
אין אפסח רבינו תם: **אמר** א"ר רבא
לגלן יא להוציא בישראל שופך יין מחצית
ימיו או מן החצית בעגלה לתוך הטיבא
לומר לא איסור ולא היתר ומ"מ נראה
דזה א"ר כ' מותר דהוי מקטע שאין י'
רביה א"ר מקטע שאין י' ממש גדאמר:

איבא

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה המערה
ויר' עסקתן הסיד ואח"כ
מ"ה דקמקטף קטופי
דמפסוקי: (ב) תוס' ד"ה
אמר לנו רב חסדא ויר' לא
גרע חיטורו ע"י נזק
מאילו כנ"ל ותיעה מאילו
נמחק: (ג) בא"ד שחול
הנזק בצורה ש' הוי:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 [א] רש"י ד"ה דמספיקי
 פסוקי וכו' אסור לקלטו מן
 הארץ לשתות, כגון הס"ד
 ואח"כ מה"ד וה"נ ונמחק
 וה"נ וה"נ וה"נ כ"ל:

לְחַיֵּי חַיִּים

קרנול"א [קרול"א]. מיכל
עם קנים מסביבו כך
שאנשים רבים יכולים
לשחות ממנו בו וסניג.

מוסף רש"י

סביטא. מוכרין אין (לעיד
ט.א.א.) קנישקניץ. כלי
זוכים ארוך ולו שתי פיות
אין טרק מזה לזה (שבת
ל.ב.)